



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12537/2025
30.10.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Надежде Видић и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Александра Закић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Душица Лепојевић, адвокат из ..., ради одређивања мере заштите од насиља у породици, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 225/25 од 04.06.2025. године, у седници одржаној 30.10.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 225/25 од 04.06.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П2 685/23 од 27.01.2025. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиле да се према туженима одреде мере заштите од насиља у породици и то: забрана туженима да даље узнемиравају тужилу, забрана туженима да се приближавају тужили на удаљености мањој од 50 м, и забрана туженима да се приближавају тужилином месту становања на адреси у Улици ... број ..., на удаљености мањој од 50 м. Ставом другим изреке, обавезана је тужилка да туженим на име трошкова поступка исплати 435.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 225/25 од 04.06.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилка је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду применом члана 408. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23) у вези са чланом 202. Породичног закона („Службени гласник РС“ бр. 18/2005, 72/2011 – др закони и 6/2015), Врховни суд је утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је са супругом ГГ, сином тужених, живела у заједничком домаћинству са туженима у У седмом месецу трудноће тужиле дошло је до свађе између тужиле и њеног супруга, којом приликом ју је супруг вукао за руке, због чега је тужила задобила модрице и огреботине на рукама. Приликом свађе између тужиле и њеног супруга, тужена ББ није вукла за руке тужилу, нити је тужилу вербално вређала или омаловажавала, већ је покушавала речима да смири ситуацију између тужиле и њеног супруга. Након рођења детета, дана 09.08.2023. године, дошло је до расправа и несугласица између тужиле и тужених, што је пријављено као насиље у породици, због чега су од стране полиције туженима изречене хитне мере забране контактирања и прилажења тужили, које мере су продужене решењима Основног суда у Крагујевцу од 10.08.2023. године на период од још 30 дана. Том приликом између тужиле и тужених дошло је до вербалне расправе и размирица, којом приликом је тужени ВВ оборио тужилин телефон на под, који се разбио. Тужила је 09.08.2023. године са дететом напустила кућу тужених у ..., вратила се родитељску кућу у ..., где је боравила једно краће време, а потом се са дететом преселила у ..., где и сада живи. Дана 07.09.2023. године, када је тужила узимала своје личне ствари из куће тужених, уз присуство полиције, тужени ВВ није био присутан, тужена ББ је седела у дворишту испред куће на удаљености од 5 – 6 метара од тужиле и није се обраћала тужили, нити је контактирала са тужиљом, а за то време тужила је контактирала само са својим супругом. Након напуштања куће тужених (09.08.2023. године) између тужиле и тужених није било контакта, као ни приликом преузимања детета од тужиле ради виђања детета са оцем, јер су тужени том приликом остајали у колима, на паркингу, на удаљености од 20 - 50 метара од куће тужиле, а што ни тужила није оспорила. Тужила није доказала своје тврдње да јој је тужена ББ упутила видео поруку 29.04.2024. године, на друштвеној мрежи „Тик-ток“, нити је навела каква је била садржина те видео поруке. Из налаза и мишљења судског вештака психијатрије и судског вештака клиничког психолога, нижестепени судови су утврдили да је тужила особа просечних интелектуалних потенцијала код које се психолошко-психијатријском опсервацијом не евидентирају симптоми душевне болести, душевне поремећености, као ни симптоми зависности од алкохола или опијата. Емоционално функционисање тужиле је интегрисано, без испољених патолошких тенденција, код тужиле не постоји поремећај структуре личности који би реметио њене социјалне релације. Из налаза и мишљења органа старатељства – Центра за социјални рад „Шумадија“ Баточина, Одељење у Лапову, нижестепени судови су утврдили да је тај орган старатељства мишљења да су у актуалној ситуацији отклоњени сви ризици за понављање насиља (тужила и тужени су физички одвојени, станују у различитим местима) и да у овом случају није сврсисходно одређивање мере заштите од насиља у породици. Из решења ОЈТ Крагујевац од 17.05.2024. године, следи да је одбачен извештај ПС Лапово ИТД 140038/23 од 16.08.2023. године, који се има сматрати кривичном пријавом поднетом против овде тужених, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ

РС, јер не постоје основи сумње да је учињено напред наведено кривично дело, као ни било које друго кривично дело које се гони по службеној дужности.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су одбили, као неоснован тужбени захтев тужиље, применом члана 197. Породичног закона. Нижестепени судови су закључили да тужилца није била изложена насиљу од стране тужених током догађаја од 09.08.2023. године и да се понашање тужених том приликом не може окарактерисати као насилничко понашање, да дана 07.09.2023. године није било никаквог вербалног контакта између тужилце и тужене ББ, а да том приликом тужени ВВ није ни био присутан, као и да тужилца није доказала да јој је 24.09.2024. године тужена ББ преко друштвених мрежа упутила поруку која је такве садржине да из тако послате поруке произлази било какав облик насиља у породици. С обзиром на то да су нижестепени судови утврдили да се о догађају од 09.08.2023. године ради о изолованом инциденту, који је произашао из неспоразума између странака, али да у конкретном случају не постоји ризик од насиља, и да се тог истог дана завршила свака комуникација између тужилце и тужених, прихватајући налаз и мишљење органа старатељства, Центра за социјални рад „Шумадија“ Баточина, Одељење у Лапову, то су закључили да нису испуњени услови за одређивање тражених мера ради заштите од насиља у породици. Стим у вези нижестепени судови нису прихватили мишљење органа старатељства из Јагодине, према ком мишљењу је у интересу заштите тужилце изрицање мера ради заштите од насиља у породици, које би могле значајно допринети сигурности тужилце и омогућити јој да се опоравља од трауме, сматрајући да је то субјективни доживљај тужилце, а посебно што између парничних странака нема контакта и живе у различитим местима.

По оцини Врховног суда, ревизијом се неосновано указује на погрешну примену материјалног права.

Насиље у породици дефинисано је чланом 197. Породичног закона, тако што је ставом 1. одређено насиље у породици јесте понашање којим један члан породице угрожава телесни интегритет, душевно здравље или спокојство другог члана породице, док су у ставу 2. истог члана закона, наведени карактеристични видови насиља, (именовани облици насиља), али уз одређење да се насиље у породици сматра и свако друго дрско, безобзирно и злонамерно понашање које један члан породице испољава према другом члану породице (неименовани облици насиља).

Сагласно напред цитираној одредби закона, насиље у породици подразумева такво понашање једног члана породице које је доминантно и надмоћно у односу на другог члана породице, тако да се овај осећа угрожено и немоћно. У конкретном случају између тужилце и тужених не постоји однос жртва – насилник, с обзиром на то да није доказано да је тужилца угрожена понашањем тужених, јер тужилца није била изложена насиљу од стране тужених током догађаја од 09.08.2023. године, будући да се понашање тужених том приликом не може окарактерисати као насилничко понашање, да дана 07.09.2023. године није било никаквог вербалног контакта између тужилце и тужене ББ, а да том приликом тужени ВВ није ни био присутан, као и да тужилца није доказала да јој је 24.09.2024. године тужена ББ преко друштвених мрежа упутила поруку која је такве садржине да из тако послате поруке произлази било какав облик насиља у породици. Наима, сврха изрицања мера ради заштите од насиља у породици састоји се у ограничењу и привременој забрани одржавања личних односа насилника са

жртвом насиља, како би се њиховом применом спречило поновно извршење насиља и обезбедила нужна заштита физичког и психичког интегритета, здравље и лична безбедност члана породице изложеног насиљу, кога у овом случају није било, па су правилно закључили нижестепени судови, да одређивање мера ради заштите од насиља у породици на начин како је то тужила тужбом тражила није потребно, јер понашање тужених није такво да тужили угрожава телесни интегритет, душевно здравље или спокојство, посебно што парничне странке живе у различитим местима.

Супротно наводима ревизије, тужила није доказала неопходност одређивања предложених мера ради заштите од насиља у породици према туженима, јер понашање тужених према тужили није такво да је угрожен њен телесни интегритет, душевно здравље или спокојство односно понашање тужених према тужили нема елементе насилничког, безобзирног нити злонамерног понашања, већ се ради о субјективном доживљају тужиле за који не постоји узрок у објективном понашању тужених. Стога се неосновано наводима ревизије тужиле побија правилност примене материјалног права

Остале ревизијске наводе којима се оспорава утврђено чињенично стање, Врховни суд није разматрао, с обзиром да се према члану 407. став 1. ЗПП ревизија из ових разлога не може изјавити.

Са напред наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци, применом члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић